

रक्तपित्तहा, स्त्री, (रक्तपित्तं हन्तीति । हन् + ङः । स्त्रियां टाप् ।) रक्तघ्नी । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ गौडिया दूष्मा इति भाषा ॥
(विट्ठिरिखाः रक्तघ्नीशब्दे ज्ञातया) ।
रक्तपुनर्नवा, स्त्री, (रक्ता रक्तवर्णा पुनर्नवा ।)
रक्तवर्णपुनर्नवाशकाः । तत्पर्यायः । क्रूरा २
मखलपत्रिका ३ रक्तकाष्ठा ४ वर्षकेतुः ५
लोहिता ६ रक्तपत्रिका ७ वैशाखी ८ रक्त-
वर्षाभूः ९ शोफघ्नी १० पुष्पिका ११ विकसरा १२
विषघ्नी १३ प्रादुषेया १४ सारिणी १५ वर्षा-
भवः १६ शोणपत्रः १७ भौमः १८ पुनर्भवः १९
नवः २० नयः २१ । अस्त्र गुणाः । तित्तलम् ।
सारकलम् । शोफरक्तप्रदरोषपाकुपित्तनाशि-
त्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
रक्तपुष्पः, पुं, (रक्तं पुष्पमस्य ।) करवीरः । इति
जटाधरः ॥ (अस्त्र पर्यायो यथा,—
“करवीरः श्वेतपुष्पः शतकुम्भोऽश्वमारकः ।
द्वितीयो रक्तपुष्पश्च चण्डातो लघुवृक्षश्च ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
रौहितवृक्षः । इति शब्दमाला ॥ रक्तकाष्ठा-
वृक्षः । दाडिमवृक्षः । वक्रवृक्षः । इति रत्न-
माला ॥ बन्धूकवृक्षः । पुन्नागवृक्षः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (रक्तवर्णपुष्पविशिष्टे, त्रि ।)
यथा, वृक्षतुल्यं हितायाम् । १५ । १४ ।
“इन्द्राग्निदेवै रक्तपुष्पफलशालिनः सतिल-
सुजाः ।
कार्पासमाषचणकाः पुरन्दरहुताशभक्ताश्च ॥”
रक्तपुष्पकः, पुं, (रक्तं पुष्पमस्य । कन् ।) पलाश-
वृक्षः । (अस्त्र पर्यायो यथा,—
“पलाशः किंशुकः पर्णो यस्त्रियो रक्तपुष्पकः ।
चारश्रेष्ठो वातहरो ब्रह्मवृक्षः समिद्धरः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
रौहितकवृक्षः । इति जटाधरः ॥ पर्याटः ।
शास्त्रालिवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
रक्तपुष्पा, स्त्री, (रक्तं पुष्पं अस्याः ।) शास्त्रालि-
वृक्षः । इति जटाधरः ॥ (अस्याः पर्यायो
यथा,—
“शास्त्रालिस्तु भवेन्मोचा पिच्छिन्ना पूरणीति च ।
रक्तपुष्पा स्त्रियायुक् कण्टकाद्या च तूलिनी ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
पुनर्नवा । तत्पर्यायो यथा,—
“पुनर्नवा परारक्ता रक्तपुष्पा शिलाटिका ॥”
सिन्दूरी । तत्पर्यायो यथा,—
“सिन्दूरी रक्तबीजा च रक्तपुष्पा सुकोमला ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
रक्तपुष्पिका, स्त्री, (रक्तपुष्पा + कन् । टाप् अत
इत्वम् ।) लज्जालुः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
रक्तपुनर्नवा । भूपाटलिः । इति राजनिर्घण्टः ॥
रक्तपुष्पी, स्त्री, (रक्तं पुष्पं अस्याः । ङीष् ।)
पाटलीवृक्षः । इति जटाधरः ॥ जवा । आवर्त-
कीलता । नागदमनी । करवीरवृक्षः । उष्ट्र-
काष्ठी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (धातकी ।

तत्पर्यायो यथा,—
“धातकी रक्तपुष्पी स्यात् कुञ्जरा मध्वासिनी ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)
रक्तपूरकं, स्त्री, (रक्तं पूरयतीति । पूर + कृन् ।)
वृक्षान्नम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (विवर्णमस्य
वृक्षान्नशब्दे ज्ञातयम् ।)
रक्तप्रसवः, पुं, (रक्तः रक्तवर्णः प्रसवः पुष्पमस्य ।)
रक्तकरवीरः । रक्तान्नानः । इति राज-
निर्घण्टः ॥
रक्तफलः, पुं, (रक्तं लोहितवर्णं फलमस्य ।)
वटवृक्षः । इति जटाधरः ॥ (अस्त्र पर्यायो
यथा,—
“वटो रक्तफलः शङ्खौ न्यग्रोधः स्कन्दजो भ्रुवः ।
चीरी वैश्रवणो वासो बहुपादो वनस्थितिः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
रक्तफला, स्त्री, (रक्तं पक्वदशायां लोहितवर्णं
फलमस्याः ।) विम्बिका । इत्यमरः । २ । ४ ।
१३६ ॥ (अस्याः पर्यायो यथा,—
“तुष्टी रक्तफला विम्बी तुलिकेरी च विम्बिका ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ।)
खर्गवल्ली । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्याः
पर्यायो यथा,—
“खर्गवल्ली रक्तफला काकायुः काकवल्ली ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
रक्तफेनजः, पुं, (रक्तफेनात् जायते इति । जन् +
ङः ।) वामपार्श्वस्थकोम । तत्पर्यायः ।
पुस्तुषः २ । इति हेमचन्द्रः । ३ । २६६ ॥
रक्तविन्दुः, पुं, (रक्तानां विन्दुः ।) रक्तकणा ।
यथा,—
“रक्तविन्दुर्यदा भूमौ पतत्यस्य शरीरतः ।
समुत्पतति मेदिन्यास्तत्प्रमाणस्तदासुरः ॥”
इति मार्कण्डेये देवीमाहात्म्यम् ॥)
रक्तबीजः, पुं, (रक्तवर्णं बीजमस्य ।) दाडिमः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (अरिष्टकफलः । रीटा
इति स्यातः । तत्पर्यायो यथा,—
“अरिष्टकस्तु माङ्गल्यः लज्जवर्णोऽर्थसाधनः ।
रक्तबीजः पीतफेनः फेनिजो गर्भपातनः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
रक्तं श्रोणितं बीजं कारणमस्य ।) असुर-
विशेषः । स च शुम्भनिशुम्भसेनापतिः देव्या
हृतश्च । यथा,—
“पलायनपरान् दृष्ट्वा देवान् मातृगणार्दितान् ।
योहुमभ्याययौ कुहो रक्तबीजो महासुरः ॥
रक्तविन्दुर्यदा भूमौ पतत्यस्य शरीरतः ।
समुत्पतति मेदिन्यास्तत्प्रमाणस्तदासुरः ॥
युयुधे स गदापाणिर्निद्रशक्त्या महासुरः ।
ततश्चेन्नी खवज्जेन रक्तबीजमताडयत् ॥
कुलिशेनाहतस्यासु तस्य सुखाव श्रोणितम् ।
समुत्तस्थुस्ततो योधास्तद्वप्रास्तत्पराक्रमाः ॥
यावन्तः पतितास्तस्य शरीराद्रक्तविन्दवः ।
तावन्तः पुरुषा जातास्तद्द्वीर्ग्वलविक्रमाः ॥
तस्याहतस्य बहुधा शक्तिशूनादिभिर्भुवि ।

पपात यो वै रक्तौचस्तेनासञ्कृतशोऽसुराः ॥
तेऽसासुराश्चक्षुस्मतेरसुरैः सकलं जगत् ।
आप्रमासीत्ततो देवा भयमाजग्मु रक्तमम् ॥
तान् विषम्यान् सुरान् दृष्ट्वा चण्डिका प्राह-
सत्तरा ।
उवाच काली चासुखे ! विस्तरं वदनं कुरु ॥
मच्छस्त्रपातसम्भूतान् रक्तविन्दून् महासुरान् ।
रक्तविन्दोः प्रतीक्ष्य त्वं वल्लभानेन वेगिता ॥
भक्तयन्त्री चर रणे तदुत्पन्नान् महासुरान् ।
एवमेव चर्यं देव्यः चीनरक्तो गमिष्यति ॥
भक्त्यमाणास्त्वया योग्या न चोत्पत्स्यन्ति चापरे ।
इत्युक्त्वा तां ततो देवी श्रूयैनाभिजघान तम् ॥
मुखेन काली जघ्ने रक्तबीजस्य श्रोणितम् ।
तस्याहतस्य देहात्तु बहु सुखाव श्रोणितम् ॥
यतस्तत्तत्तद्वर्णं चासुखा संप्रतीक्ष्यति ।
मुखे ससुहता येऽस्या रक्तपातान्महासुराः ।
तांश्चखादाय चासुखा पपी तस्य च श्रोणितम् ॥
देवी श्रूयै न वक्ष्ये वागैरस्मिन्नेष्टिभिः ।
जघान रक्तबीजं तं चासुखापीतश्रोणितम् ॥
स पपात महोष्ट्रे शस्त्रसंघसमाहतः ।
नीरक्तश्च महोपातः रक्तबीजो महासुरः ॥
ततस्ते हर्षमतुलमवापुच्छिदृशा वृष ! ।
तेषां मातृगणो जातो ननैराक्षुद्रोदहतः ॥”
इति मार्कण्डेये देवीमाहात्म्यम् ॥
(महिषासुरपिता दानवो रश्म एव जन्मान्तरे
रक्तबीजो जातः । यथा, देवीभागवते । ५ ।
२ । ४४—४६ ।
“ततं रश्मं समानीय यच्चास्ते परमं प्रियम् ।
चितायां रोपयामासुस्तस्य देहस्य युद्धये ॥
महिषो सा पतिं दृष्ट्वा चितायां रोपितं तदा ।
प्रवेष्टुं सा मतिं चक्रे पतिना सद्य पावकम् ॥
वार्यमाणापि यच्चैः सा प्रविशेष्ट हुताशनम् ।
ज्वालामालाकुलं साध्वी पतिमादाय वल्लभम् ॥
महिषस्तु चितामध्यात् समुत्तस्थौ महाबलः ।
रश्मोऽप्यन्यदपुः कृत्वा निःसृतः पुत्रवत्सलः ॥
रक्तबीजोऽप्यसौ जातो महिषोऽपि महाबलः ।
अभिषिक्तस्तु राज्योऽसौ ह्यारिरसुरोत्तमैः ॥
एवं स महिषो जातो रक्तबीजश्च वीर्यवान् ।
अवध्यस्तु सुरैर्देवैर्मानवैश्च वृषोत्तम ! ॥”
रक्तबीजका, स्त्री, (रक्तो रक्तवर्णो बीजोऽस्याः । कन्
+ टाप् ।) तरदीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
रक्तमञ्जरः, पुं, (रक्ता रक्तवर्णा मञ्जरी । सा विद्यते-
त्येति । “अर्थव्यादिभ्यः अच् ।” ५ । २ । २० ।
इत्यच् ।) निचुलवृक्षः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
(गुणादयोऽस्य निचुलशब्दे ज्ञातयाः ।)
रक्तमत्स्यः, पुं, (रक्तो रक्तवर्णो मत्स्यः ।) रक्त-
वर्णो मत्स्यविशेषः । यथा,—
“यो रक्ताङ्गो नातिदीर्घो न चाप्यो
नातिस्थूली रक्तमत्स्यः स वृत्तः ।
शीतो रम्यः पुष्टिर्हृदीपनोऽसौ
नाशं धत्ते किञ्च दोषचयस्य ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥